

Publicerad 2013-01-14 21:08 av April skies

Allra mest jag själv

Hon var den som fick mitt liv att rinna bort. Två år på botten av ån. Jag såg aldrig riktigt klart, sikten var för mörk. Jag trillade hårt under dessa år. Det var ingen bra tid, utan jag gick ner mig medan jag tryckte ansiktet mot backspegeln och alla körde förbi. Nu är det annorlunda, hon är inte i mitt liv, och kylan har förbytt till värme. Alla vet det, alla ser det. Allra mest jag själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren April skies med Poeter.se id #32384 innehar upphovsrätten